

Ioannes in Saxonía natus, & in omni genere litérarum optimè educatus fuit. Is cum prima artū fundamenta feliciter iecisset, sese ad Vuitebergensem Academiam contulit, & Theologiæ magna diligentia incubuit. Hinc factum ut sacrarum literarū usum sibi familiarem reddiderit, & ob multifariam eruditionem postea doctissimis Theologis cōnumeratus fuerit. Id cum Ioannes elector Saxonię intellexisset, eum plurimū dilexit, & aliquoties secum ad Imperij comitia perduxit, ut aduersarijs se opponeret, & doctrinam Euangelij ex uerbo Dei cōfirmaret. quod etiam Ioannes gnauiter præstitit. præsertim 1526 Spiræ, & 1530 Augustæ Vindelicorū, ubi cum Melanchtone et Brentio idem sentiens in magna existimatione fuit. Postea uero simultate quadam cum Luthero orta Vuiteberga discessit, & tandem ad illustriss. principem Ioachimum electorem Brandenburgicum peruenit, atq; aliquandiu latuit. Cum autem postea Carolus bello Smalkaldico uictor esset, Islebius cum suo principe 1548 Augustam uenit, & sese pontificiorum Theologis coniunxit. Ibi quoq; (ut ferebatur) unā cum Julio Pflugio, & Michaële Sidonio nouam religionis formam composuit, quam interim dum Concilium celebraretur, omnes obseruare deberent. Vnde etiam à Cæsare & Ferdinandō liberale donum tulit. Postea quoq; cum in Saxonía de Adiaphoris cōtentio esset, Islebius Ioachimi principis iussu Theologorum colloquijs interfuit, & suam sententiā copiōse proposuit. Hoc modo factum, ut non modo apud Germanos, sed etiam apud exterias nationes magnum sibi nomen compararit. Ioan. Sleid.